

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 524 din data de 27.09.2017

Dosar nr. 513/2016

Petiția nr. 4624/01.08.2016

Petent:

Reclamat: Consiliul Local Timișoara

Obiect: hotărâre adoptată de către Consiliul local reclamat, cu privire la exceptarea de la plata parcării pentru persoanele proprietare și conducătoare auto care își au domiciliul într-un alt stat decât România.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului
Consiliul Local Timișoara ,

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul susține că Hotărârea nr.63/26.02.2013 adoptată de către reclamat, privind aprobarea Regulamentului de funcționare a sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timișoara, scutește de la taxarea parcării pe proprietarii și conducătorii auto, care dețin mașina înmatriculată și își au domiciliul într-un alt stat decât România.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.4624.04.08.2016, a fost citată domnul pentru data de 30.08.2016. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.4727.04.08.2016, a fost citat *Consiliul Local Timișoara* pentru data de 30.08.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul susține că, partea reclamată prin adoptarea HCL nr.63/26.02.2013 privind aprobarea Regulamentului de funcționare a sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timișoara, s-a creat o diferențiere între persoanele domiciliat în Timișoara și persoanele domiciliat și proprietare de autovehicule înmatriculate în străinătate. La art. 4, alin. 3 se prevede că: "În cadrul parcarilor special amenajate prevăzute cu sistem de control al accesului, accesul se va face pe bază de cartele magnetice, eliberate la sediul operatorului,...În cadrul acestor parcări, abonamentele nu sunt valabile. În cadrul acestor parcări, se vor amenaja locuri pentru persoanele cu handicap, semnalizate corespunzător Legii nr.448/2006". La alin. 5 este stipulat faptul că: "Prevederile de mai sus se aplică tuturor autovehiculelor, cu următoarele excepții...*autovehiculelor înmatriculate în alte state decât România, deținute în proprietate personală de către persoane care au și domiciliul în statul unde este înmatriculat autovehiculul, dovada urmând a se face în baza certificatului de înmatriculare a autovehiculului și a actului de identitate al proprietarului*". Ca urmare a acestui fapt, petentul consideră că cetățenii care au domiciliul într-un alt stat decât România, și tranzitează cu autovehiculele aflate în proprietate orașul Timișoara, aceștia în mod nejustificat, sunt scutiți de la plata parcării. În cauză, petentul consideră hotărârea adoptată ca fiind un act de discriminare, și fără a avea o justificare, nici economică și nici turistică: "...de ce un cetățean român care circulă dintr-o altă localitate decât orașul Timișoara tranzitează orașul și este obligat să plătească parcare, iar un cetățean cu domiciliul în alt stat care conduce un autovehicul înmatriculat în statul de domiciliu, este exceptat de la regulă și nu va plăti parcare?". Petentul solicită CNCD să oblige Consiliul Local Timișoara la emiterea unei hotărâri de Consiliu prin care, să fie anulate toate amenzile emise și neachitate în baza Regulamentului în vigoare privind staționarea și parcare.

7. Astfel, petentul potrivit obiectului petiției, supune spre analiză Colegiului director, textul de Hotărâre a Consiliului Local Timișoara, care prevede la art. 4 alin. 5, condițiile în care, prevederile de taxare nu sunt obligatorii pentru mai multe categorii de situații. Petentul nu este de acord cu netaxarea unei singure categorii, respectiv cu cea exemplificată mai sus; a) *vehiculelor corpului diplomatic*; b) *vehiculelor de intervenție, salvare, poliție, jandarmeriei, Ministerului Justiției, MAPN, Ministerul Public, Poliția Locală*, aflate în misiune; c) *motorete, motociclete*; d) *vehiculelor ale căror permise de staționare se aprobă anual de către Primăria Municipiului Timișoara, cu avizul Comisiei de Circulație din cadrul Primăriei Municipiului Timișoara.*

Sușinerile părții reclamate

8. Partea reclamată solicită corelativ faptelor *rațione tempore*, coroborat cu prevederile art. 20, alin. 1, din O.G nr. 137/2000, aplicarea excepției de *tardivitate* privind introducerea petiției la CNCD de către petent, prin faptul că, Hotărârea de Consiliu reclamată, a fost adoptată în anul 2013, și își produce efectele din luna februarie a aceluiași an, iar petiția a fost formulată cu trei ani mai târziu, respectiv 01.08.2016. Partea reclamată consideră că: "...dacă veți aprecia că petiția a fost introdusă în lăuntrul termenului prevăzut de lege, cu privire la fondul sesizării, apreciem că aceasta este neîntemeiată și se impune a fi respinsă, pe următoarele

considerente: petentul a formulat și o acțiune în fața instanței de judecată sub Dos. nr.3228/30/2016, prin care cheamă în judecată Consiliul Local Timișoara, Municipiul Timișoara prin Primar, cerând anularea Hotărârii în cauză... “, “...măsura impusă prin dispozițiile Regulamentului Tim Park SRL, în sensul acceptării de la dispozițiile în cauză, a autovehiculelor înmatriculate în alte state decât România, deținute în proprietate personală de către persoane care au și domiciliul în statul unde este înmatriculat autovehicolul, s-au avut în vedere criteriile de ordin obiectiv..., zona urbană a orașului Timișoara servește ca poartă de intrare atât în regiunea de vest, cât și în întreaga țară, astfel că turismul a fost privit ca o activitate socio-economică foarte importantă pentru oraș etc”.

V. Motivele de fapt și de drept

9. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, prin adoptarea Hotărârii nr.63/26.02.2013, privind aprobarea Regulamentului de funcționare a sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timișoara, nu se taxează pentru timpul de staționare, proprietarii și conducătorii auto care își au domiciliul și mașina înmatriculată într-un alt stat decât România.

Colegiul director în ședința de deliberări a cauzei, respinge excepția de tardivitate invocată de reclamat, cu privire la termenul introducerii petiției la CNCD de către petent.

Ca urmare, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înălăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu. Petentul a sesizat instituția CNCD pe data de 01.08.2016, dar se putea să ia la cunoștință de fapta săvârșită de reclamat, în orice moment definit faptelor descrise cu aplicabilitate continuă *ratione tempore*. Mai mult, efectele Hotărârii adoptate de Consiliul local, își au aplicabilitate în mod continuu, dacă nu a existat o perioadă datată de la momentul adoptării hotărârii în cauză, 26.02.2013 și până la momentul stingerii aplicabilității.

Colegiul director, respinge suspendarea soluționării petiției invocată de partea reclamată, până la soluționarea dosarului de către instanța de judecată. CNCD potrivit art. 16 și art. 17, din O.G nr. 137/2000, modificată: „în exercitarea atribuțiilor sale, CNCD își desfășoară activitatea în mod independent, fără ca aceasta să fie îngrădită sau influențată de către alte instituții ori autorități publice”.

Colegiul director admite excepția de necompetență privind restabilirea situației avută anterior discriminării prin adoptarea Hotărârii de consiliu și respinge solicitarea petentului, privind anularea amenzilor emise și neachitate de către contravenienți în baza Regulamentului în vigoare aplicat de către societatea SRL.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2

alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

10. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

11. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminare, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România, sau cele prevăzute de legislația națională, după cum dispune și O.G nr. 137/2000, modificată, precum și Protocolul nr. 12 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art., alin. 1, "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege...".

Analizând speța de față, în acord cu elementele faptelor de discriminare, precum sunt acestea prevăzute de actul normativ O.G nr. 137/2000, modificat, Colegiul director trebuie să țină seamă de următorul aspect: "dacă a existat un tratament diferențiat care a avut loc prin adoptarea și aplicarea HCL nr.63/26.02.2013 privind aprobarea Regulamentului de funcționare a sistemului de parcare a autovehiculelor în Municipiul Timișoara. Hotărârea în cauză, statuează un Regulament al societății de administrare al spațiului de parcare, de către SRL, și care face o excepție la plata unei taxe, pentru deținătorii de autovehicule înmatriculate în alte state decât România, deținute în proprietate personală de către aceștia și domiciliul în statul unde este înmatriculat autovehiculul. În concluzie, fapta imputată părții reclamante de către petent, este una de scutire de plată în cazul parcării autovehiculelor unei categorii de cetățeni, dar care se află pe teritoriul țării ori o tranzitează. În această

situațe, ar exista o diferențiere între locuitorii orașului Timișoara, și nu doar prin comparație cu aceștia ci și cu toți locuitorii țării. Toată această categorie exeplicată din urmă, este nevoită să achite contravaloarea timpului staționat în parcare, circulând în aceleași condiții pe străzile orașului, ca și cetățenii care au domiciliu și mașina înmatriculată în afara țării. Astfel, scutirea de de taxă aferentă, în opinia Colegiului, nu este una justificată și nu are nicio rațiune turistică ori economică.

12. Colegiul reiterează că, un aspect definitoriu al discriminării îl constituie, diferența de tratament bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis/restrictiv, care dă dreptul unei categorii de persoane să se bucure de gratuitate la parcare a autovehiculului în orașul Timișoara, față de cealaltă categorie de cetățeni care își au domiciliul și vehiculul înmatriculat în Timișoara și nu doar pentru aceștia, ci pentru toți cetățenii români care tranzitează ori staționează în oraș. Ca atare, există în mod vădit o inegalitate de tratament aplicat persoanelor care conduc autovehicole în interiorul orașului Timișoara.

În cauză, Colegiul director constată că, în prezenta speță, se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit prevederilor art. 2 alin.1) și art. 2, alin. 4), din O.G nr.137/2000, modificată.

Colegiul director sancționează cu avertisment partea reclamată, în speță Consiliul Local Timișoara și recomandă ca pe viitor, să elimine discriminarea dintre conducătorii de autovehicole în orașul Timișoara. Discriminare, care izvorăște prin neplata taxei de parcare, de către conducătorii auto care dețin autovehicole neînmatrculate în România iar posesorii lor sunt domiciliați în afara țării. De asemenea, Colegiul director aplică potrivit art.26, alin2, din O.G nr.137/2000, modificată, măsura publicării unui rezumat al Hotărârii CNCD în presa scrisă locală, "Consiliul sau după caz, ori instanța de judecată, poate obliga partea care a săvârșit fapta de discriminare să publice în mass-media, un rezumat al hotărârii de constatare, respectiv al sentinței judecătorești". În acest sens, Colegiul director, obligă părțile reclamate să publice rezumatul prezentei hotărâri, cu excluderea datelor cu caracter personal, pe siteurile acestora și într-un ziar de circulație locală, potrivit art. 5 alin 2 și art. 7 alin. 3 din O.G. nr.2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare".

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Respinge excepția de tardivitate invocată de reclamat, cu privire la termenul de introducere a petiției la CNCD de către petent.
2. Respinge suspendarea soluționării petiției invocată de partea reclamată, până la soluționarea dosarului de către instanța de judecată.
3. Se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin.1) și art. 2, alin. 4), din O.G nr.137/2000, modificată.
4. Se sancționează cu avertisment partea reclamată, în speță Consiliul Local Timișoara.

5. Se recomandă să se elimine prevederile art. 4., alin. 3 din HCL nr. 63/26.02.22006.
6. Partea reclamată va publica un rezumat al hotărârii de constatare cu excluderea datelor cu caracter personal, pe site-ul instituției, inclusiv publicarea, cu respectarea aceluiași condiții, într-un ziar de circulație locală.
7. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
8. O copie a hotărârii se va transmite părților.
 - a) ,
 - b) Consiliul Local Timișoara,

VI. Modalitatea de plată a amenzii

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

DINCĂ ILIE– Membru

THEODORA BERTZI– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O